

POSTnumret

KLUBB TÄBY

Årgång 5

nr 1

1979

Ni dricker om
En topptrio
vi röker

Protest mot Djurgården
nog för AIK
nytt nummer nästa nummer!

Ålands-färja
blir utan sprit

Norges dag till sjukhus
nödig Carter

dif stora i korken
"AIK åttan" Ake

norsk Tennis
DIF

'Missbruk del
av militär deltar i pornografi,

KLUBBNYT

Jultrafiken. - Till skillnad från ifjol slöt avdelningen i år en överenskommelse med regionförvaltningen. Den innebar bl a att avdelningen godtog 27 timmars förstärkning i brevbäringen. Under flera år har avdelningen motsatt sig en sådan otillräcklig förtsärkning; nu accepterade man den, vilket var felaktigt. Det här problemet, liksom det att de nyanställda vikarierna får alldeles för kort utbildning, kommer att bli ändå större till nästa år, när alla vana lördagsvikarier är borta. Överenskommelsen innehöll också en passus om att övertidsarbete den 23/12 skulle ske på "frivillig basis". Detta löfte togs på allvar av en del medlemmar, som sedan blev förbannade när de i alla fall beordrades att tjänstgöra. Till nästa jul skall de löften som ges antingen vara juridiskt hållbara, annars inga alls.

- Tidigare fick ingen utdelning av gruppkorsband ske i julveckan. I och med det nya gxb-avtalet 1976 togs denna bestämmelse bort. Klubben bör tillskriva sektionen och kräva att denna regel återinförs.

- Förstärkningen på arbo 32 (försortering mm) kunde i år lösas på ett bättre sätt än tidigare. På så sätt kunde en hel del onödigt bråk undvikas.

2) Summa antal försändelser på fyra räknade distrikt, Täby 1³⁾

	Enl. arbets- tidsberäkn.	Tot. antal	i%	(1976)	Drav julkort	i% ²⁾	(1977)
18/12	3922	3627	92%	(-)	713	19%	(-)
19/12	"	5909	155%	(108%)	1657	28%	(27%)
20/12	"	11695	298%	(169%)	3312	28%	(29%)
21/12	"	12946	330%	(211%)	4627	36%	(37%)
22/12	"	13238	338%	(235%)	4757	36%	(43%)
23/12	"	10649	272%	(301%)	3674	35%	(44%)
27/12	"	5388	136%	(242%)	1577	29%	(72%)
28/12	"	3564	91%	(-)	748	21%	(-)
SUMMA	31376	67016	254% ¹⁾	(211% ¹⁾)	21055	33% ¹⁾	(44% ¹⁾)

1) = beräknat enbart på tiden 19/12 - 27/12

2) = i procent av totala antalet försändelser

3) = 131A, 134B, 244A, 251A.

Kommentar. Den totala postmängden visar en ökning jämfört med förra

året. Denna ökning beror på att mängden "vanlig post" var ovanligt stor i julveckan detta år, medan julkorten enligt statistiken minskade jämfört med 1977. Julkorten fördelades ganska jämnt över hela veckan, och fr a blev det ingen extrem toppdag efter jul (1977 gick det största antalet julkort - 6.188~~8~~ på fyra räknade distrikt - ut den 27/12!!).

3) Summa använd tid arbo 32.

19-28/12 1978: Fast arbetstidsuttag 378 timmar

Förstärkning, övertid 387-05 timmar = 102%

19-23/12, 27/12 1977: Fast arbetstidsuttag 328-35 timmar

Förstärkning, övertid osv 295-45 timmar = 90%

(arbo 32=för- och blocksortering, brevresning m m)

Klubbens decembermöte den 11/12 blev med sina nio (9) närvarande medlemmar ett av de sämst besökta i klubbens historia. Ganska naturligt blev därför huvudfrågan: Varför kommer det så få medlemmar på våra möten? Vi citerar från mötesprotokollet:

"Flera synpunkter framfördes:

-- ska vi kanske ha enbart 1-2 gemensamma klubbmöten och i övrigt anordna lokala arbetsplatsmöten?

-- men hur går det då med de gemensamma frågor som klubben måste besluta i ?

-- har det kanske varit "för bra" eller "för lugnt" den senaste tiden så att medlemmarna därför tycker att det inte är nödvändigt att gå på fackföreningsmötena?

-- det är de stora lokala frågorna som drar folk. Har det kanske varit för litet sådant?

-- Men kan det inte å andra sidan ofta vara bättre att ta upp viktiga lokala frågor på t ex morgonmöten, där man vet att alla berörda verkligen deltar?

-- och är det inte i så fall trots detta viktigt att medlemmarna engagerar sig i det som så att säga "blir över" till klubbmötena, även sådant som kanske gäller avdelnings- och förbunds nivå? Blir det inte annars så att styrelsen ensam får besluta i alla dessa frågor?

-- har det kanske varit för mycket politik på mötena så att en del medlemmar skrämts bort? Det finns medlemmar som säger så.

-- men har det verkligen varit så mycket politik, kan inte detta vara ett svepskäl, och är det inte nödvändigt att fackföreningen ~~x~~ engagerar sig i en del politiska frågor?

-- ska vi kanske återuppta vanan att skicka ut skriftliga kallelser, och kanske till och med börja lotta ut fruktkorgar igen?

-- måste kanske styrelseledamöterna köra hårdare med personlig värvning till mötena?

-- osv....

Diskussionen böljade fram och tillbaka och mötet beslöt därefter att ge Rune Damkilde, Stefan Hörnqvist, Bo Nohrlander och Jan Åhman i uppdrag att utarbeta en enkät till medlemmarna."

Omläggningen på Täby 1 klär av den nya arbetstidsberäkningen. Kring månads-skiftet januari-februari satte omlägningsarbetet fart på Täby 1.

Klubben utarbetade några förslag till lördagsalternering och höll ett möte kring dessa; beslutet vid den efterföljande omröstningen blev 8 - veckorsalternering för all personal. Arbetstiden den 8:e lördagen blir för de flesta 6 - 14.00; framför allt är det då meningen att all post skall sorteras (även blockas) inför måndagen.

Vid mötet beslöts att klubbstyrelsen skulle förhandla om tilläggstider för följande faktorer: försändelseantal över 1.7/avlämningsställe, branta backar, svårplacerade postinlägg, dubbla branddörrar, järnvägsbommar, ABC-register, tidningsvikning, stor mängd backpost, förtrappor, svårlästa efternamn, svårlästa namnskyltar, två eller flera efternamn i samma hushåll.

Vid de förhandlingar som sedan fördes fick vi igenom tillägg för detta, med undantag för ABC-register och svårlästa namnskyltar.

Ett annat beslut som togs på mötet den 6/2 var att vi skulle undersöka möjligheterna till alternering mellan försortering och blocksortering. Två alterneringsförslag har utarbetats och båda visar att det är praktiskt möjligt att genomföra en alternering. Exakt hur den skall utformas är när detta skrivs inte klart. Däremot är det klart att den kommer att genomföras, på prov. Det beslöts på ett morgonmöte den 6/3, "med en klar majoritet", vilket var Postverkets krav för att acceptera en alternering.

Hur blir då utfallet av omläggningen? Driftstatistiken för 1978, som används vid denna omläggning, visade tyvärr minus för de flesta distrikten, även om det som regel inte var så många minuter det örrde sig om. Men på grund av att lördagsposten skall slås ut på övriga dagar borde slutresultatet ändå bli ganska stora plus på så gott som samtliga distrikt. Det blir det emellertid inte. Tvärtom, det är till och med så att flera distrikt slutar på minus. Orsaken till detta är naturligtvis ~~att~~ den nya arbetstidsberäkningen. Tack vare denna bestjäls de flesta distrikt på 10-20 minuter/dag, några på upp till 40-50 minuter. Endast några få ~~ä~~ har tjänat på den. Dessa minussiffror stämmer tyvärr ganska bra med de siffror jag räknade fram när det nya beräkningssystemet lanserades för drygt ett år sedan. Då förnekades dessa siffror av Postverket och förbundsledningen: plus och minus skulle ta ut varandra sade man. Kyssmig! Sanningen har långa ben heter det, det är riktigt, nu avslöjas Eskil Gustavssons lögnar. Och ändock har det tillkommit en del tilläggstider sedan dess och jag räknade litet lågt på eftersändningarna. Men å andra sidan bedömdo jag direkt- respektive övriga lådor för positivt på villa-distrikten, i praktiken blev det betydligt fler direktlådor än jag räk-

nat med. För övrigt har jag, efter att ha deltagit en del i kartläggningsarbetet, blivit mycket tveksam till om det är riktigt att dela upp postlådorna på vanliga cykeldistrikt i två kategorier. Eftersom en övrig låda gör nästan dubbelt så mycket tid som en direktlåda är det nämligen mycket tid som står på spel för brevbäraren. Det blir därför en ganska uppgift att bedöma huruvida man måste "avvika från färdvägen" och "ställa ifrån sig cykeln", vilket är kriterierna på en övrig låda, eller inte. I praktiken leder det här systemet till stora olikheter från plats till plats, ja kanske till och med från distrikt till distrikt, bl a beroende på vilka som gör kartläggningen.

Avdelhingsstyrelsen påstår nu, att "den kritk och den oro som tidigare faramförts från många klubbar mot det nya tidberäkningssystemet har dessbättre i de flesta fall inte besannats"... "Enligt de preliminära bedömningar som föreligger från Stockholms Postregion kommer antalet brevbäringsdistrikt inom regionen att öka med ett 50-tal" (Verksamhetsberättelsen).

Men hur många av dessa 50 nya distrikt beror på att lördagsposten slås ut på övriga dagar? Och de kontor där "oron inför det nya tidberäkningssystemet inte besannats": Har man där redovisat för brevbärarna hur omläggningen skulle ha slagit utan den nya arbetstidsberäkningen? Det fordras svar på dessa frågor innan man kan påstå att den nya arbetstidsberäkningen "inte blir så dålig i alla fall". Jag har försökt att på Täby 1 redovisa utfallet av den nya arbetstidsberäkningen. Dessa siffror klär av den nya arbetstidsberäkningen.

/JÅ

Årsmötet avhölls den 27 februari i Vallentuna. Som alltid när vi gästtar Vallentuna under de allra trevligaste former. T o m att man blev serverad riktigt kaffe, dvs kokkaffe, vilket man sannerligen inte är bortskämd med nuförtiden.

Josef omvaldes som ordförande. Till ordinarie i styrelsen på två år valdes Mikael Mattson och Jan Åhman. Till ordinarie på ett år Harald Andersson. Suppleanter blir Stefan Hörnqvist, Ann Britt Johansson och Börje Holmgren.

Till representantskapet valdes Josef Lundell och Jan Åhman, med Sonja Hörnqvist och Hannu Kuuluvainen som suppleanter.

Kvällen avslutades med att från Vallentuna vann fruktkorgen och därefter visade Nisse Johansson sina fina bilder från dagens och gårdagens lantbrevbäring.

/JÅ

Med från Berga

Det har varit en rätt så lugn höst i Berga. Efter vårens kurs i MBL med ett tiotal deltagare har vi inte lyckats få deltagare till en ny grupp i höst.

En glädjande nyhet är att Waxholms personal tog kontakt med oss och bad att få hjälp med att ordna en 12 timmars MBL-kurs. Jag ställde upp som cirkelledare och "MBL-expert". Waxholmsfolket ställde upp mangrant och hela cirkeln präglades av en fin kamratanda, intresse och entusiasm.

Jag skulle vilja ta tillfället i akt och tacka Waxholmsfolket för en väldigt trevlig bekantskap, och jag hoppas att deras nyväckta fackliga intresse bara växer.

Vi hörs
Jerome Bates.

Annon

Högerstyrd bil köpes av lbb-vik
Anne Landerholm 0762 / 416 67

Hälsningar från Vallentuna!

Vallentuna har nu klarat av omläggningen till den nya lördagsorganisationen.

Vi fick ett nytt deltidsdistrikt och 50% på ett redan befintligt deltidsdistrikt.

Hyresdistrikten är oförändrade och villabitarna har blivit lite mindre. Tå lbb-linjer är klara, och där har inte blivit någon sänkning.

Dessutom har Täby tagit över brevlådetömningen på söndagarna.

M Mattson
B Edman

Pressgrannar:

Ur en intervju med Carl-Gustav Lindstedt i Folket i Bild 3/78.

"Men i alla fall så skulle man ju ut och försörja sig. Man skulle tex bli posttjänsteman och inte syssla med teater som inte var något yrke. Jag fick komma till posten och genomgå ett intelligensprov och svara på följande fråga: Om en orrtupp flyger in från Norge till Sverige och sen lägger ett ägg och sen flyger tillbaka till Norge - tillhör då ägget Norge eller Sverige?"

Hyll från Danderyd!

Den första december genomfördes den andra omläggningen i Danderyd. Tilläggstiderna för "hög beläggning" som branta backar och högt placerade lådor m m, hade ju inte tagits med i beräkningen till den första omläggningen. Generellt kan sägas att de mest orättvisa tidsskillnaderna mellan distrikten har försvunnit. Dessutom har de mest utsatta blocken fått mer tid. Enebybergsdistrikten har blivit delade i 4 hel- och ett deltidssdistrikt.

Vi har för närvarande 16 vakanser på olika hel- och deltidssbefattningar i Danderyd. Lokal omsökning inom Sollentunaområdet skall nu ske, och skall vara klart till de 1:a april.

På den fackliga sidan har vi med stort intresse genomfört MBL-utbildningen. Ett genomgående önskemål efter utbildningen har varit att anordna arbetsplatsmöten.

Göran Lövgren har deltagit i den fackliga ungdomskursen på Aspö. Stella Thommos skall gå samma kurs nu i mars.

Personalläget har varit mycket dåligt under vintern. Några kamrater har tyvärr slutat och andra har varit sjukskrivna längre tider. Vissa veckor har vi haft 7 till 8 brister.

Klart är att de nyanställda inte har räckt till att fylla ut vikariekvoten. Så nu väntar vi bara på nya kamrater och ett mänskligare brevbärarväder.

Vi hörs

Harald Andersson

CHAUFFÖRS- FRÅGOR:

Jaha, så var det dags igen efter en tids uppehåll med en liten krönika om dom senaste händelserna på transportsidan. Vid senaste chmötet företogs en del ommöbleringar inom vårt gäng i fråga om kontaktmannajobbet. Till ny kontaktman utsågs Leffe Karlsson med Hannu Kuuluvainen som ersättare efter Kjell Juhlin som av sagt sig jobbet. Vi önskar Leffe lycka till i jobbet som nog kräver sin man.

Det har företagits en omläggning av vissa vakter bl.a för att lösa transporterna från Danderydsterminalen till Enebyberg. Naturligtvis pressades allt in på dom gamla listorna, hade någon trott något annat? Egentligen rätt fantastiskt, det byggs mer och mer, det blir flera distrikt i brevbäringen, men transporten kör oförtrutet med samma antal gubbar och bilar.

Nu till våren är det aktuellt med omläggning i brevbäringen och även i transporten. Bl.a kommer vi troligen att övergå till annan lördagsalternering. Då vill jag trycka på några grundläggande punkter: För det första, enligt min mening bör vi ha samma lördagsalternering som övriga personalgrupper och för det andra, återgång till två 5-manna lag, dvs att man alternerar mellan samtliga vakter. Det kan nu konstateras att uppdelningen i 8 resp 2 mannalag inte var bra. Det är i alla fall något mera omväxlande med 10 olika vakter än att gnida på bara 2 vakter t.ex. Dessutom föreligger det nog mera rättvisa i och med "rundgång" på samtliga vakter, och den definitivt största behållningen finns nog att hämta i att det troligen blir bättre sammanhållning i gänget.

På prov ska fr.o.m 5 febr inkörningen till Sth Ban återupptas. Det är brevlådstömningen kl 19.00 som ska resas och sorteras vid Täby 1 för att underlätta för Sth Ban som ej har resurser att klara detta.

Kommentar: Enligt min mening är detta som att "sila mygg och svälja kameler", endast en marginell grej. Visserligen får man in en skvätt post till Banan och möjligen vidare också, men det kan inte finnas några större PR-vinster att hämta i detta för postverket.

Låt oss blicka tillbaka i tiden en stund, det var ju inte för så länge sedan som allt vad posttransporter hette gick på kryckor. Då tillsattes något som hette transportutredningen som fick i uppdrag att komma med förslag och lösningar till en förbättrad transportorganisation. Då kom man ganska snart underfund med att svårigheten och få personal dels låg i tjänstgöringstiderna, bl.a sena kvällar. Nu kan man konstatera att vi är på väg dit igen, med en vakt som börjar kl 13.00 och slutar 22.30. Personalen har körts över, nu är tydligen alla grepp tillåtna för att rädda ansiktet i främst Storstockholm. Personligen anser undertecknad att trots alla tappra försök så ligger lösningen i och med att Sth Ban blir ersatt med Tomteboda eller vad det nu blir.

Apråpå PVO, denna omorganisation av Postverket, med en massa snack om delegering och mer personalinflytande. Ack, vart tog dessa stolta paroller vägen? Som "gräsrötter" i transporten har ju några av oss varit med några år, både på den gamla hederliga tiden och så nu. Nog var det lättare förr när besluten togs på Täby 1 direkt, det var inte ofta man behövde gå högre upp. Nu tycker jag att det finns inga klara regler längre, utom att alla ärenden med förkärlek puffas upp till OF i Sollentuna. Detta är ingenting annat än en tillbakagång och det är bara att gratulera till denna prestation att man har lyckats med att alldeles i onödan kränga till något som skulle kunna vara bra mycket enklare.

/Hannu K

Imponerande Gunnar !

Vår egen Gunnar Högberg svarade för en fin insats vid Post-EM på skidor i franska Montgenevre där han på 15 km kom in på 7:e plats av 30 startande med tiden 51.49.71. Segrade gjorde Arne Holmberg Sverige på 49.11.78.

Stafetten 3 x 10 km blev en stor framgång för Sveriges lag där Gunnar vann sträckan på 30.28.98. De övriga svenskarna var Holmberg och Granlund. Tvåa blev Norge, och trea Västtyskland.

Posten utan medalj i årets inomhusfotboll

Den fjärde upplagan av Täby-korpens inomhusturnering i fotboll är avslutad. För postens del blev det ett sk mellanår då vi för första gången hamnade utanför prispallen. Med mellanår menar jag att så mycket skador som uppstått under turneringen är den direkta orsaken.

Vi inledde ju starkt med segern i första matchen mot favorittippade Galloscherna med klara 2-0, och i nästa match en mycket klar seger mot RAF med hela 7-2. Efter detta inträffade tyvärr en hel del skador på de viktiga kuggar som vi inte kunde täcka upp och med det så kom de närmaste matcherna att sluta med förluster. Vi har de senaste tre åren belagt i ordningsföljd 1:a, 3:e och 2:a plats. Vi hoppas att till nästa år kunna komma igen och försvara våran fina medaljsvit.

<u>Alla matcher</u>			<u>Resultat</u>	<u>Sluttabell</u>						
Galloscherna - Posten	0 - 2		IFSV 1	7	6	0	1	26-13	12	
RAF - Posten	2 - 7		Galloscherna	7	5	0	2	30-14	10	
Posten - IFSV lag 2	2 - 3		Öbaglus	7	4	1	2	27-18	9	
Komik - Posten	5 - 4		Posten	7	3	1	3	14-16	7	
Posten - Öbaglus	0 - 4		Komik	7	3	1	3	27-28	7	
Svartax - Posten	1 - 1		Svartax	7	1	3	3	18-24	5	
Posten - IFSV lag 1	3 - 1		IFSV 2	7	2	0	5	15-23	4	
			RAF	7	1	0	6	17-43	2	

Extra !!

VÅR FANTASTISKE GUNNAR BLEV 6:a VID POST-SM !!
Trots konkurrens från svensk skidelit !!

CAM

Posthistoria

I mars 1871 utropade Parisarbetarna Kommunen. Man kan säga att den var den första verkliga arbetarstaden, eller i varje fall ett embryo till en sådan; föregångaren till oktoberrevolutionens ryska sovjeter, och den kinesiska revolutionens folkrepublik. Kommunen fick leva i endast två månader. Den 24 maj hade storborgarna återerövrat staden och ett fruktansvärt blodbad där minst 30 000 arbetare och andra som stött Kommunen fick sätta livet till, blev här liksom i Finland 1918, den hotade överklassens hämnd.

Kommunens historia blev kortvarig och den hann inte uträtta så mycket. Men vi kan ändå se en del exempel på vad arbetarna använde makten till. Man ersatte den stående armén med folkbeväpning. Staten och kyrkan skiljdes och den religiösa undervisningen togs bort ur skolorna. Ämbetsmän o dyl gjordes valbara och dessa och alla andra som valdes gjordes direkt ansvariga inför de som valt dem. De kunde när som helst avsättas av väljarna. Lönerna sänktes för alla förtroendevalda, och utträtta sitt arbete till arbetarlön. Nattarbetet i bagerierna förbjöds. Fabriksägarnas privata straffsystem mot arbetarna förbjöds. Osv....

I det här och nästa nummer av PN ska vi publicera det kanske intressantaste avsnittet hittills i vår serie "Posthistoria", nämligen ett utdrag ur en bok av en av Kommunens egna soldater, Lissagarays "Kommunen 1871". Här beskriver han Postverket under dessa månader och vilka åtgärder Kommunen vidtog för att sätta det på fötter igen.

"Större delen av dessa ämbetsverk leddes av arbetare eller tjänstemanna-proletariat. Överallt räckte det till med fjärdedelen av den vanliga personalen. Postdirektören Theiss¹, en ciselör², fann hela postverket förstört, avdelningsbyråerna stängda, frimärkena

undangömda eller undanskaffade, materielen, såsom sigill, stämplat, vagnar osv slungade huller om buller, kassan tömd till botten. Plakat som slagits upp i salarna och på gårdarna, befallde tjänstemännen att vid risk att annars bli avskedade bege sig till Versailles³. Theiss ingrep raskt och energiskt. Då de lägre tjänstemännen kom för att göra sig i ordning för avfärd, talade han till dem, klargjorde ställningen och lät stänga dörrarna. Den ene efter den andre lät förmå sig att stanna kvar, sedan några tjänstemän, som voro socialister, erbjudit sina tjänster.

De som först anställdes, fick ledningen av verkets olika avdelningar. Man öppnade avdelningsbyråerna och inom 48 timmar var postbefordringen i Paris åter i gång.

Skickliga agenter kastade in de brev, som var avsedda för landsorten, på byråerna i St Denis, ja på tio mils omkrets kring staden⁴. För befordringen av breven till Paris lämnade man det personliga initiativet fritt spelrum.

Ett högre råd tillsattes, som höjde brevbärarnas och byråtjänstemännens löner, förkortade och fastställde överarbetstiden, så att arbetarnas duglighet framgent kunde fastställas genom noggrann prövning."

Så skriver Lissagaray. I en bilaga i sin bok lämnar han ett utdrag ur en redogörelse som Theiss själv skrivit ned. Denna publicerar vi i nästa nummer av Postnumret.

Noter: 1 Theiss var alltså den av Kommunen tillsatte direktören.

2 av ciselering: "metalldrivning, konsten att medelst pins (mejsel) och hammare åstadkomma (upphöjda) figurer i metallbleck genom dettas förtunning och upphöjning."

3 Borgarnas regering hade vid uppropet flytt till Versailles.

4 Paris var fullständigt omringat, dels av tyska, dels av den borgerliga Versaillesregeringens trupper.

/JÅ

Nya ord Transit.
Både kön
och billigare att köra.

Allt fler väljer ord.

Rapport från representantskapets möte 6/12 1978.

Ny lag om facklig förtroendeman.

Från B Söderlund/PGC hade inkommit en skrivelse med kritik mot förslaget till ny lag om facklig förtroendemans ställning. På förslag av Klubb PGC hade avdelningsstyrelsen inbjudit en expert, en LO-ombudsman, för att informera i frågan. Mötet instämde i kritiken som LO riktat mot förslaget.

Jag skall i ett kommande nummer av tidningen utförligare behandla den här ganska invecklade frågan.

Statförslaget.

Den ena stora frågan som vållade debatt på den här punkten var förslaget att höja avdelningsstyrelsens löner. Den frågan kommer jag att behandla i en särskild artikel.

Den andra frågan var som vanligt kollektivanslutningen till socialdemokraterna. Avgiften för kollektivanslutning har höjts i år, från 20:- till 24:- per medlem, totalt 151.000:-. Jag gjorde i fjol en utförlig redovisning från debatten då, jag tänker inte upprepa den. Det bör dock noteras att det i år blev den längsta debatten i frågan som jag varit med om, och att de 2-3 klubbar som redovisade mötesbeslut i frågan, alla till nästan hundra procent varit emot anslutningen. Men här i repskapet segrade avdelningsstyrelsen med röstsiffrorna 46-29 och en blank.

I övrigt om staten. Den omsluter i år 1.764.244:-. Den största utgiftsposten är anslagen till klubbarna på 285.000 kronor. Här kan noteras att avdelningstyrelsen var helt emot en höjning av anslagen till klubbarna, vilket föreslogs av Karmeus/Farsta. Det kunde man verkligen inte tänka sig i år, men väl ökad utdelning åt sig själva och till socialdemokraterna.

Andra anslag: LO-distriktet medlemsavgifter 92.300:-, ABF 15.500:-, Postorkestern 15.000:-, SPIK 5.000:-, Pensionärsfesten och Julfesten för barn 20.000:- respektive 25.000:-, Studieverksamheten 75.000:-, Tidningen Aktuellt 75.000:-.

Förhandlingsdelegation.

Till förhandlingsdelegation vid L-ATF-förhandlingarna (= 500 tjänster inom avgående och transportfunktionerna) valdes J W Rosen/Sth Ban, Örjan Pettersson, Krister Scheffer/Sth 1, Bengt Söderman/Hägersten, plus en representant som utses av avd 3042/Gotland.

/JÅ

Sparksparken fram

Vintern 1979

Kung Bore har slagit till på alla vis
me mycke snö å mycke is
Men rädlös får man inte vara
om vi i "brevsvängen" skall fara

Snö å vallar så långt ögat når
ja ibland får man göra spår
för plog å spade ser man sällan
å bland husen går ej att komma emellan

En tanke slog mig en dag
varför skulle inte jag
ta fram en gammal spark jag har
å postväskan på den jag tar

Sagt och gjort, en lördag det hände
på idén jag tände
dela ut post med spark
i området Ella-Park

Folk stanna å sa me undran:
Va, kommer hon från tundran?
För inte hade de sett något liknande förr
att man sparka sig fram från dörr till dörr

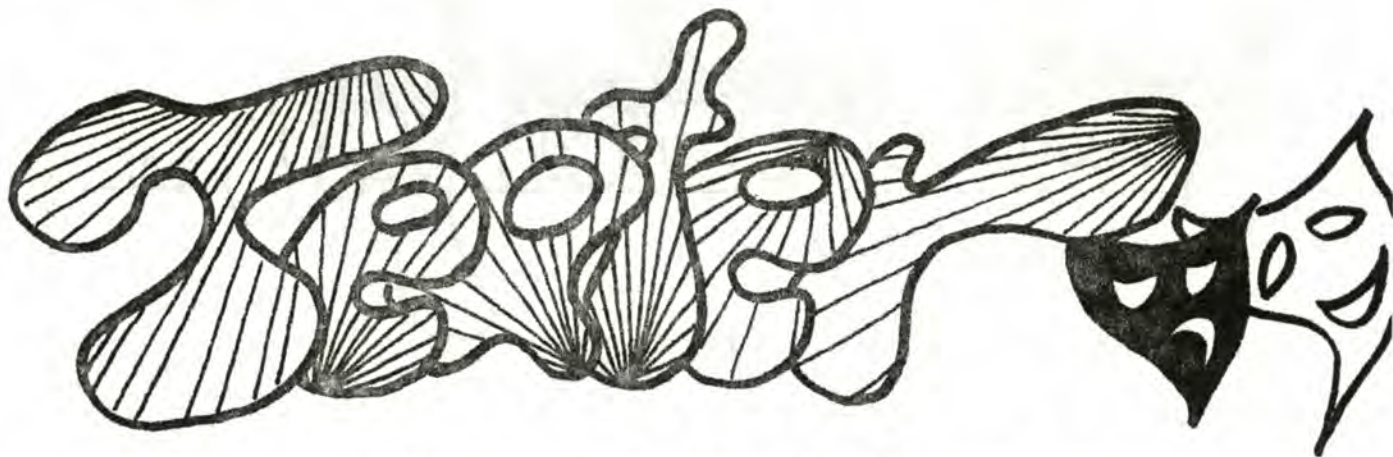
Till sist vill jag säga
en spark skall Ni äga
Vintern i år är hård
för den som går till stuga och gård

Men glöm för den skull inte bort
att våren kommer inom kort
då det åter blir en fröjd
å man känner sig glad å nöjd

att ut till naturen få åka
å allt det vackra åter få råka

G D L L

En fredag i januari var vi ett litet antal postisar i gamla riksdagshuset. Utanför susade historiens vingslag i form av ruiner från Stockholmskt 11-, 12- och 13-hundratal.

Inomhus framfördes en föreställning av ett senare historiskt datum, nämligen *Modern* av Bertold Brecht, i Skånska teaterns tappning. Brecht skrev sin pjäs fritt utifrån en stor roman av den ryske författaren Maxim Gorkij. Handlingen utspelas under en mycket "het" historisk period i Ryssland årtiondet före den ryska revolutionen. Brecht skrev denna stora pjäs 1930 - 31. Delvis ville han med pjäsen skapa ett redskap mot den framväxande nazismen, och ett annat starkt motiv var att poängtera betydelsen av att kvinnorna deltog i kampen.

Handlingen börjar 1905 hemma hos arbetaränkan Pelagea Vlassova i Tver, där tsarens poliser gör razzia på jakt efter förbjudna skrifter. Pelageas son, Pavel har kommit i kontakt med revolutionära idéer och ansätts tillsammans med sina kamrater hårt av polisen.

Handlingen (myckert förkortat) går ut på en beskrivning av den konkreta kampen för människovärde och rätt i dåtidens Ryssland och då framför allt fokuserad på "modern" Pelagea Vlasovas successiva insikt och förändring. Från att ha varit en försiktig och gudfruktig gammal kvinna, utvecklas hon, inspirerad av sonens och hans vänners modiga kamp, till en kraftfull och klokt kämpande revolutionär.

Det är i detta sista avseende jag vill börja min kritik av Skånska teaterns föreställning. Förvisso kan en pjäs inte skildra alla nyanser i en människas utveckling då den framspelas under en tidsrymd av knappt två timmar, men ensemblen gjorde enligt min mening en alltför förenklad och nyansfattig beskrivning av personerna och framför allt då Vlassovas, utveckling. Visserligen är Ulla Sjöblom som Vlassova närmast mästertlig, men inte ens hon förmår

göra rollen rimlig mänsklig rättvisa under så förenklade förhållanden. Den snabba omvändelse som sker hos Vlassova verkar inte realistisk, i synnerhet om man sett andra föreställningar av pjäsen som inte förkortats i samma utsträckning. Detta och bristen på jämn kvalitet hos skådespelarna i övrigt ger mig en känsla av att man spelar skolteater eller något av "pang på rödbetan"-teater.

Till det goda av föreställningen hörde: bra musikarrangemang, goda musiker och även bra sång av skådespelarna som alltså i övrigt framstod som något mekaniska och okänsliga i sina rolltolkningar.

Som jag tidigare har nämnt skall inga onda ord fällas över Ulla Sjöblom. Hon gjorde en utomordentlig rolltolkning och gav därmed också föreställningen ett ansiktslyft.

Stefan Hörnqvist

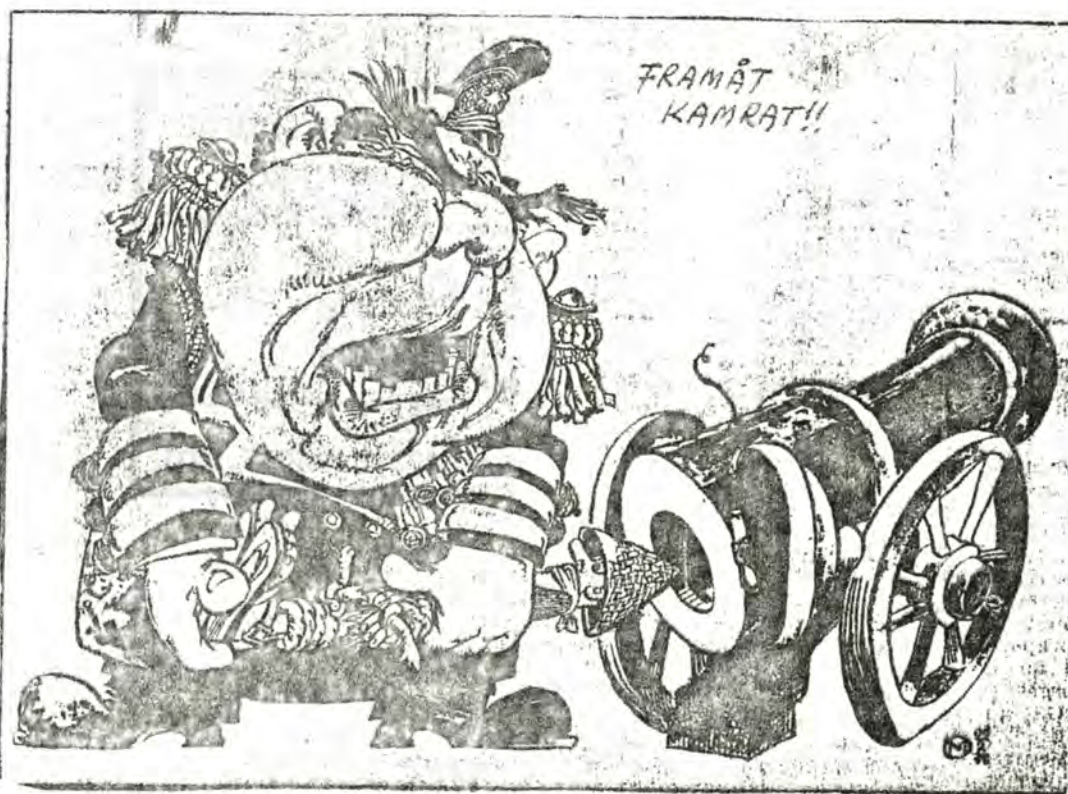
INTERNATIONELLT.

Sovjet och Vietnam ställer till bråk men får lära sig en läxa.

Kring nyåret drog Vietnam igång sitt andra stora invasionsförsök mot Kampuchea. Det första försöket, som gjordes vid förra årsskiftet (vid tiden för vårt nyår är det torrperiod i Sydostasien) misslyckades kapitalt; den här gången satsade man mer, och, framför allt, man hade kollat upp linjerna bakåt - mot Moskva - bättre, och efter ca fjorton dagar intogs Pnom Penh. Där installerade man en marionettregering, på samma sätt som USA för några år sedan installerade Khieu och Ky i Saigon, och på samma sätt som Hitler 1940 installerade sin Quisling i Oslo. Efter ytterligare en tid lyckades man så upprätta de "speciellla relationer" med Kampuchea, som Vietnam så hett eftertraktat under många år. Men Vietnam har också haft andra järn i elden. De har en längre tid hållit på och bråkat med Kina, längs den gemensamma gränsen. Många kinesiska bönder och gränsvakter har fått sätta livet till vid vietnamesiska attacker, särskilt den senaste tiden. Kina har gång på gång i ord uppmanat vietnameserna att lägga av med dessa fasoner, och varnat för att Kinas stora tålmod även det har en gräns.

Bakom Vietnam står Sovjet.

Man kan naturligtvis fråga sig hur Vietnam, svårt sargat av kriget och med stora problem att bygga upp landet och klara av maten åt den egna befolkningen, kan hålla på på det här sättet, och vade det skall tjäna till. En orsak är att man nu, efter att ha segrat i kriget mot USA, för första gången på många år fått möjlighet att fortsätta expandera och lägga under sig grannländer. En annan orsak är naturligtvis att man kan lösa just bristen på mat

genom att erövra Kampucheas rika risskördar. Men den viktigaste aspekten på Vietnams aggressioner mot Kampuchea och Kina är naturligtvis det faktum som vi, som demonstrerade utanför Vietnams ambassad i början av januari, ropade ut: Bakom Vietnam står Sovjet! På så sätt blir dessa händelser av direkt betydelse för alla världens folk, inte minst för oss; vi som bor bara några tiotal mil från den sovjetiska gränsen.

Svar på tal.

Men det allra viktigaste är ändå att se hur Kampuchea och Kina bemöter dessa sovjetisk/vietnamesiska framstötter. Har man gett efter? Har Kampuchea anpassat sig till de vietnamesiska kraven på Kampucheanskt territorium och anna inblandning i de egna angelägenheterna? Har den kampuchianska regeringen, efter att ha tvingats lämna huvudstaden, lagt ned vapnen och uppmanat folket att ge sig? Finner sig Kina i de Sovjetisk/vietnamesiska förpostfäktningarna? Nej, man accepterar inte detta. Den Kampuchianska regeringen grupperar om sina styrkor och uppmanar folket att slåss till sista man för att återvinna sitt oberoende. Kina resonerar som så att det är bättre att stämma i ~~en~~ bäcken än i ~~en~~: Sovjet/Vietnam ska inte inbilla sig att Kina tänker låta dem äta sig in bit för bit, vare sig politiskt eller militärt, även om en del andra stater tillåter det. Norge t ex, där regeringen tillåter dem att bygga upp en helikopterbas på Svalbard.

Sverige.

Men för att tala om det som är det allra intressantaste för vår del: Hur är det i vårt eget land? Ett exempel som jag tidigare tagit upp i den här tidningen: Varför avvisar inte regering och riksdag de fräcka sovjetiska kraven på svenskt territorium i Östersjön och fastställer fiskegränsen enligt gängse internationella regler? Och hur är det: tänker sig regeringen, försvarsledningen, de stora kapitalisterna och de andra överhetspersonerna att landet skall försvaras om och när t ex Sovjet en dag angriper oss? Det är ingen dum fråga att ställa sig; varken historien eller dagspolitiken ger några klara och säkra besked på den punkten. Det är vi, medlemmarna i Statsanställdas Förbund och alla ~~med~~ andra vanliga arbetande människor som får lida om landet blir ockuperat, de däruppe klarar sig nog alltid. Men det är de som idag har kontrollen över krigsmakten: över flygplanen, stridsvagnarna och AK-4:orna. Har ni tänkt er att dessa vapen skall användas, och hur? Just mot bakgrund av det som hänt i Sydostasien finns det skäl att upprepa frågan. Var det t ex inte så, att ordföranden i det parti som med en viss sannolikhet övertar regeringsmakten i höst, tyvekade att fördöma Vietnams invasion i Kampuchea, och till och med visade en viss förståelse för den? Är det inte skäl i att se upp när en blivande regeringschef uttalar sig på det sättet? Jo,

det är det.

En läxa för Sovjet - och för oss!

Det viktigaste med det som händer i Sydostasien är alltså det att Vietnam och - allra viktigast - Sovjet får lära sig den läxan att här är två länder, Kambodja och Kina, som inte finner sig i att bli utasatta för aggression, utan tvärtom försvarar sig och straffar angriparna. Detta är samtidigt en läxa för oss, som vi bör lägga på minnet och ta som riktmärke, inte bara den dag när utländska trupper står vid gränserna utan redan idag: det är denna inställning som inte bara bör råda i våra sinnen, utan också den attityd vi bör kräva att de herrar som styr landet ^{skall} intar. En fast och hård inställning gentemot supermakterna, särskilt Sovjet, det är vad som är nödvändigt idag. Det är vad som behövs för att åtminstone uppskjuta det STORA kriget ett tag till.

8.3.79/JÅ

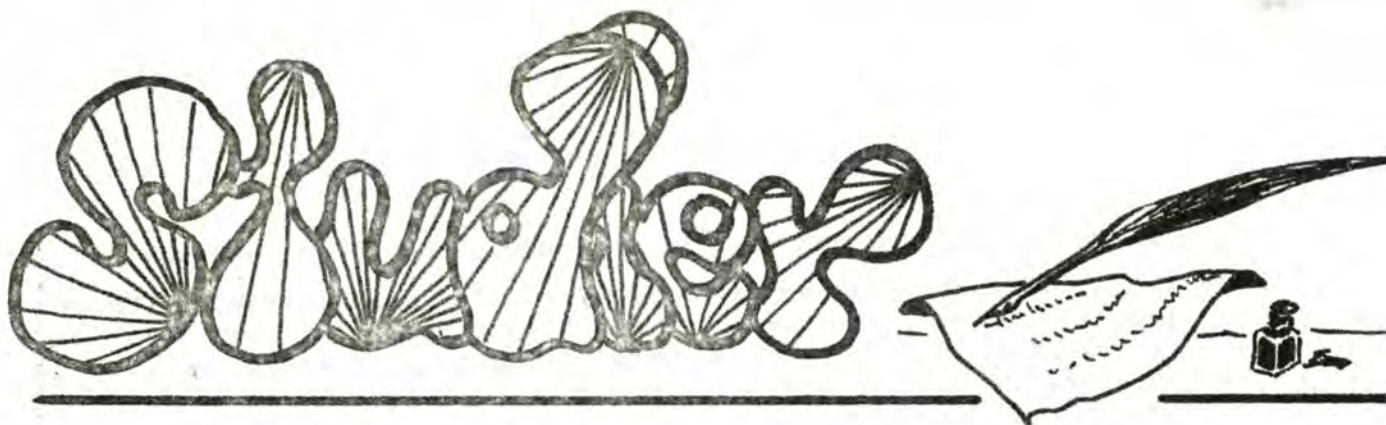
LÅGET PÅ REALLÖNEFRONTEN.

1. Det går nu att värdera utfallet av 1978 års avtal. För den som bor i Täby blir resultatet en reallönesänkning på 109 kronor i månaden; för landet som helhet blir genomsnittet en försämring med 150 kronor (de flesta kommuner hade högre kommunalskattehöjningar än oss). Prisökningarna 1978 blev 7,6 procent.

2. 1979 får vi en löneökning på mellan 320-375 kronor per månad. Det räcker för att täcka prisökningar på 7,9 procent om man är placerad i F1:4 och bor i Täby som har oförändrad kommunalskatt. (I genomsnitt för hela landet höjs kommunalskatterna med 30 öre). Om man däremot först räknar av det vi förlorade i fjol blir siffrorna 4,4 procent (för Täby. För landet i genomsnitt 2,25 procent). Prisökningarna kommer knappast att ligga på en så låg nivå fram till 31 oktober, då avtalet löper ut.

Trots det oväntat "höga" påslaget 1 januari i år, kan vi därför räkna med att den här avtalsperioden slutar med minus för vår del.

/JÅ

Studierna under året har inte varit så omfattande som man kunnat önska. Utbildningen om medbestämmandelagen har dock tagit en hel del tid i anspråk. Våren räckte tidsmässigt inte till för att fullgöra 12-timmarsutbildningen och dessutom väntade vi på vissa avtal, bl a förbundsavtalet, vilka var av intresse att få med. Planering och schemaläggning gav dessutom upphov till svårigheter då många ansåg sig kunna gå utbildningen endast på fritiden.

Medlemmarnas uppfattning om kursen har varit skiftande, dock tycks många hysa en viss skepsis inför MBL vilket vi i studiekommittén i olika avseenden kan instämma i. Förståelsen av utbildningen har givetvis också förvärats i brist på praktiska exempel då MBL ännu inte hunnit tillämpats i särskilt stor utsträckning.

En kompletterande utbildning om fyra (?) timmar kommer att finnas tillgänglig i april-79 då vissa myndighetsavtal ska vara klara.

Vi hoppas inom studiekommittén att kunna samla en del intryck av utbildningen till en sammanställning senare i vår. Tydligt är att konkreta resonemang i anknytning till den egna arbetsplatssituationen rymts i diskussionerna på utbildningsträffarna, och detta har ju ett visst värde i sig självt.

Stefan Hörnqvist har varit på en två-dagars ideologikurs på Bommersvik. Den var anordnad av avdelningen. Vidare har Kjell Hogevall och Lars-Göran Rågelöw varit på facklig ungdomsskola i tre dagar på Aspö i LO-distriktets regi.

Väl mött!

S Hörnqvist

FACKFÖRENINGSSARBETE - ett debattinlägg

Det har blivit mer och mer diskussioner om och kring hur det fackliga arbetet ska bedrivas samt det minskande intresset för fackligt arbete. Nu senast har man börjat reagera på avd 3001 och oroar sig för en kläna uppslutningen och svårigheter att rekrytera folk till styrelser m.m. för att inte tala om anslutningen till klubbmötena.

Att besöksfrekvensen vid klubbmöten har haft en vikande trend sedan en tid tillbaka måste ju avd.styr ha känt till sedan länge. Att det nu börjar bli kärt med rekryteringen till klubbstyrelser är ju bara en logisk följd av dåligt mötesdeltagande. Det finns väl ingen i en klubbstyrelse som blir sporrad av att ingen kommer på mötena. Det där snacket om att folk har det så bra att ingenting behöver förändras kan vi nog spola direkt. Snarare tvärtom, enligt min mening är det så att den vanlige medlemmen känner sig totalt maktlös som det är nu. Man kan gå på ett möte och ta upp något man upplever som väldigt viktigt. I bästa fall hamnar detta i protokollet, och så var det inte mycket mer. Varför det? Jo, för att dom stora och viktiga grejerna fixas till högt ovanför våra huvuden.

I bästa fall erhåller vi information i ett sent skeende när allt är praktiskt taget klappat och klart, och då är det i allmänhet redan för sent att kunna rubba kolossen som har kommit i rullning.

För att ta ett näraliggande exempel; den nya arbetstidsberäkningen i brevbäringen. Enligt klubbens protokoll lyckades Janne Ahman genom idogt mullvadsarbete rota fram det nya avtalet till ett styrelsemöte den 18 jan -78. Där satt vi som om åskan hade slagit ner, totalt överrumplade.

Fler exempel; Normer i transportarbete, inte någon som helst information från fackligt håll, dessa erhöll vi genom arbetsgivaren tack vare lokalt engagemang.

Ett ex till: Postens bilbud. Bravo, äntligen har någon reagerat och sett till att vi kommer in i denna lukrativa bransch. Men vad tusan ska den ordinarie transportapparaten belastas med dessa skubb för. I informationen från Postens Bilbud påstås att så är fallet. Ja, men varför har vi inte fått någon information från facket eller ännu bättre, fått lägga egna synpunkter i detta. Återigen ett beslut som berör oss i transporten i högsta grad men något inflytande i frågan har vi ej erhållit.

Tacka tusan för att intresset för fackliga frågor är i avtagande, det verkar ju vara något fjärran ogripbart och sker det ej något radikalt snart så smälter väl fackbyråkratin i hop med arbetsgivaren. /Hannu K

Dan Andersson

Den mest folkkäraste och färgrikaste av den första generationen av arbetardiktare är kanske Dan Andersson. Han föddes i Skattlösberg i Dalarna 1888. Kolaren från Dalarnas finnskogar, spelmannen och drömmaren. Han härstammade från de finska kolonister, som på 1600-talet slog sig ner i bygden.

Redan vid 12 års ålder fick han börja arbeta som päsopp åt kolarna vid milorna i de milsvida skogarna. En betydelsefull barndomsupplevelse var den amerikaresa som han vid 14 års ålder företog på faderns uppdrag. Men efter åtta månader kallade han hem honom och uppgav sina emigrationsplaner.

Eftersom Dan A var vekare än sina kamrater vid kolorna hade han det svårt. Han prövade därför en mängd andra sysselsättningar. Arbete i ett pappersbruk, som gårdfari-handlare och som folkskolelärare mm.

Genom fadern blev han intresserad av nykterhetsrörelsen och blev 1912 ombudsman för Templarorden. Han reste runt i landet, höll föredrag, sjöng och spelade fiol. Men han blev snart trött "på vitheten" och blev åter kolare. Nu kände han sig hemma i skogen och upptäckte på allvar Finnmarken. Och i en koja i skogen skrev han sin första bok, Kolarhistorier. Det gjorde honom möjligt att studera vid Brunnsviks folkhögskola.

Han fortsatte att leva ett kringflackande bohemliv, även sedan han gifte sig 1918. Men han hade alltid ett fäste i skogarna därhemma, dit han ofta återkom under svåra stunder.

Med jämna mellanrum kom hans böcker. Kolvaktarens visor 1915, Det kallas vidskepelse 1916, Svarta Ballader 1917, De tre hemlösa 1918 och David Ramms arv 1919.

Han blev efter hand uppmärksammas som "vildmarksdiktare" och "proletärskald", två beteckningar han själv

tyckte illa om.

Men den stora framgången hann han aldrig uppleva. Hans död kom överaskande av en cyanväteförgiftning på ett hotellrum i Stockholm 1920, 32 år gammal.

Dan Andersson skrev om en verklig, självupplevd vildmark, om människornas ensamhet och deras hårda fattiga liv. Han hyllar kamratskapet och hjälpsamheten. Han blev självfallet nödens och fattigdomens skildrare.

Man förknippar gärna Dan A som diktaren av de kända sångerna, Jungman Jansson, Helgdagskväll i kojan och Jag väntar vid min stockeld. Men hans tre prosaromaner, De tre hemlösa, Svarta Ballader och David Ramms arv, ägnar han sig nästan enbart om människosjälens problem. De handlar om pinat grubbel, av förtvivlat livsångest. Hans trasiga själ brottades med frågorna om tillvarons mening.

Men ibland kunde själva mörkret förvandlas till ljus som i dikten "Till kärleken":

I kärlek den stingande tistel blir schön
och majregn vattnar förtorkade land,
och en ros kan dofta, en äng bliva grön
mitt i öknens brännande sand.

Ja, det finns mycket att upptäcka om Dan Andersson!

B Bergl

Annon

Kasettfadio National
Panasonic RQ 539 LJ

SÄLJES

Janne Ahman tel 758 95 39

Foto - tävling!

Det rör sig om en fototävling i två klasser som alla postanställda får delta i.

1:a klassen, den svart/vita, kommer att publiceras i Postnumret.

2:a klassen, färgdia, kommer att visas vid ett klubbmöte.

Temat är: "Din arbetsplats". Det gäller att plåta sorteringen, ute på distriktet, en rolig kollega, lunchrummet mm mm. Även sportbilder från korpen får gärna delta i kampen om förstapriset. Ja, fantasin är din, och låt den sprudla!

Förstapriset är 100 kr i båda klasserna!!!!!!

Plåta nu alla plåttalanger i Vaxholm, Åkersberga, Danderyd, Vallentuna och Täby.

Tidsfristen går ut den 15 maj. Och skicka bidragen till:
Tidningsredaktionen Posten Täby 1
183 20 Täby

Kom ihåg att skriva namn på dina tävlingsbidrag!

red

Ett annorlunda land

Jag har gjort en resa till ett land, helt annorlunda alla andra länder jag varit i och helt annorlunda vårt eget land. Där var glada och vänliga människor men också fattiga. Fick någon en dirhain (vilket är ungefär 1.10 sv. kronor) blev den glad som om den hade fått en tusenlapp. Fick de inget så var de ändå lika glada och vänliga.

Det var kallt när jag var i Marocko, en dag var det snö i öknen. Regnet var omöjligt och åskan som gick i flera dagar var hemsk.

Jag var sjuk de första dagarna men det gick över som väl är. Då tog jag en tur till Marrakech över två dagar. Bussresan tog fem timmar med buss. Den var otroligt intressant och mycket underhållande. Guiden var helt fantastisk. Han berättade bl.a. om kung Hassan som är 60 år och har en son som är 10 år. Folk är rädda att kungen ska dö då han har en svår halssjukdom, troligen cancer. Han var nyligen hemkommen från en sjukhusvistelse i Paris. Om kungen faller ifrån blir det troligen inbördeskrig då sonen är för ung att bli kung.

Dagarna i "Den Rosa Staden" var fulla av idel upplevelser. Jag kom dit på söndagen och middagen som vi åt på en helt fantastisk restaurant fick vi klara av med fingrarna helt utan bestick. En kypare kom in med ett stort köpparfat och en köparkanna med varmt vatten samt en handduk. Det varma vattnet tvålades över våra händer som vi höll över fatet. Sedan fick vi torka oss på handduken varefter vi var färdiga att äta. Vi undrade hur många olika bakterier de fick, de som fick torka sig sist på den blöta handduken. Vi åt och lät maten oss väl smaka, den var ovanlig men god.

Så kom då danserskorna. De dansade på knäna och handklappning var betecknande för danserna. Jo-jo-roppen som kom då och då var uttryck för lycka. Det var vackert.

Väggarna i stadens hus var byggda av jord som var röd. Det var ett helt fantastiskt arbete, c:a 20-30 olika färger i små, små mosaikakelotter bildade väggarnas och takens mönster. Allah skulle ha det vackraste. I alla sevärda byggnader var taken vackraste dvs. invändigt. Utvändigt var de inte särskilt vackra. Entréerna liknade i mitt tycke ladugårdsörrar, men då dessa öppnades blev vi alla stanna av den skönhet vi fann innanför.

Efter middagen tog bussen oss till vårt hotell som var nybyggt och helt modernt. Sen hoppades vi att få sova men tji fick vi! Bussar signalerade i ett. Jag gick ut på min balkong och fick se buss efter buss fulllastad med människor. Lastbilar och personbilar, ja allt som rullade var på väg till staden med laster av människor. Underligt nog var det kvinnorna som stod packade på lastbilarna och männen satt i bussarna och bilarna. Jag fick veta att Nya Guineas president väntades på besök på måndagen. På morgonen var det folkvandring. Affärer och skolor var stängda. Alla skulle samlas framför slottet. Alla människor, regnet öste ner. Jag frågade vart alla tagit vägen och fick svaret att de vilar på torg och trottoarer då de måste stå framför slottet för att få se sin landsfader kung Hassan och hans gäst. Jag undrar om de gjorde detta frivilligt eller på order.

På måndagen skulle vi göra rundturer och då i första hand till medinan som var stor och denna dag odrägligt full av folk. Ungdomar, pojkar, i alla åldrar valde själva ut vilka de ville guida. Det var tur för oss

turister, det hade varit omöjligt att klara sig utan dem. De körde bort alla försäljare om vi inte ville handla av dem förstås. Ville vi handla hjälpte de till att pruta och pruta det måste man. I medinan fanns alla varor man kunde önska sig och massor av skräp, det var bara att välja och pruta. Det fanns ett stånd med kryddor, otroliga mängder! Saffran var ju något som lockade. Kosmetika såldes, inte sådan som vi köper utan sådan som de får fram av blad blommor och fett. Parfym såldes i stenar som vägdes, det var dyrt, mycket dyrt. Mysk fanns - äkta vara. Det var väl mycket folk i medinan så behållningen vart därefter. En tid var bestämd för bussens avgång till hotellet men tack vare guiden hann vi se en ormtjusare också, det var trevligt men otäckt samtidigt. Så kom vi till bussen och steg ombord. Ett kvarter gick det bra men sen var det stopp, vägen var avstängd. Araben som körde försökte en annan väg men det var lika illa. Ni får stiga ur och ta taxi, sa guiden. Det var bara en liten bit till taxibilarna som stod i rader och tog tre passagerare men de ville inte köra oss - det går inte att komma fram, sa de. Guiden bad dem köra genom medinan och då gick det men hu! för att köra bil i dessa trånga gränder, dock klarade de oss fram till hotellet, tack och lov. Gående hade vi inte klarat av det, det var både för långt och för svårt att hitta.

Så åt vi en härlig lunch som bestod av en jättestor kronärtskocka med ljuvlig dressing. Så fick vi en varmrätt som vi fick äta med bestick! Rätten bestod av gryn och kött och massor av kryddor, jag tror att den hette koskos.

Hela staden var prydd med femstjärniga flaggor (gudastjärnan) när vi var klara för återresa till Agadir. Guiden berättade att en ung svensk flicka satt fängslad på fem år efter att hennes pojkvän lyckats övertala henne att föra ut fem kilo hasch. Ja, vad gör inte folk för pengar i vårt land och många andra länder också, för all del. Jag försökte sätta mig in i hur det skulle vara att sitta i fängelse i detta fattiga land. Det är säkert hemskt i alla länder men här måste det vara ohyggligt. Jag tycker dock att inget straff är stort nog för dessa brott.

Snart var vi tillbaka på vårt hotell i Agadir efter detta besök i Marra-keesh, Tusen och en natts stad.

Någon dag senare åkte jag till gamla Agadir, staden där jorden bara öppnade sig och slök hela staden. Samtidigt kom jättevågor och spolade bort resten. Det var den 29/2 1962. Det fanns ingenting kvar av staden, bara en jordhög med en nygjord trappa upptill toppen som nu användes till ut-siktsplats. Visst var det vackert men tanken på att något sådant (jordbävning) kan hända och händer, nu senast i Iran, fanns hela tiden. Vad är det för makter som sätter igång det? Ja, det finns säkert vettiga förklaringar.

På hemvägen passerade vi ett stort ökenområde med stora buskar. Det kryllade av djur, svarta hundar såg det ut som men när vi kom fram såg vi att det var getter. Det var underligt för de klättrade i buskarna. Hur kunde getter som var husdjur klättra i träd. Jo, det fanns så lite mat åt dem och det som växte uppe i topparna var färskast och godast. Det fanns också små frukter på dessa buskar som getterna älskade. De spottade ut kärnorna som människor sedan samlade ihop och rostade över eld. Kärnan blev då skör och innanför fanns någon sorts olja som ansågs hjälpa mot allt, mot sjukdomar m.m. Det ansågs även ge skönhet.

Befolkningen i Marocko består till 60% av Berber (berbersfolket) och till 40% av Araber. Berberarbeten ansågs vara de mest värdefulla smycken, de gjordes dels i äkta stämplat silver med äkta stenar som Ambra som egenligen inte är någon sten. Den kommer från en val. Det fanns så mycket koraller och Bärnsten. Ofta var all oäkta men mycket fina arbeten. Jag köpte flera smycken innan jag fann äkta Ambra. Försäljarna sa att det var äkta Ambra men ett var av Bärnsten och ett var äkta plast. Men roligt var det att handla och veta att jag troligen var lurad av dessa otroligt rara människor. Ja, det var inte så många av upplevelserna jag fått med och de flesta måste ändå upplevas av oss själva.

Sonia Lagercrantz

Julpost 78

En sådan ljuvlig julstämning,
"endast brevbärarna är vaken,
pigga och alert."

Valle kollar
platsannonserna —

Bilden behöver inga kommentarer, eller hur?

Skönt med extrahjälp!

Foto: Tomi Olsen

